

р. «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності» визначив нові правила оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва, які набрали чинності з 1 січня 2012 року.

Для аудиту звітності малих підприємств актуальним є питання суттєвості, оскільки такі підприємства мають порівняно незначні показники об'єму виробництва та скорочені форми звітності. Тому необхідно з метою зменшення аудиторського ризику та запобігання викривлення даних при перевірці враховувати всі показники, тобто проводити суцільну перевірку [2, с. 35].

Під час формування аудиторських доказів у процесі аудиту малих підприємств переважно використовується проведення процедур перевірки по суті. Проблемою є одержання аудиторських доказів, на основі яких підтверджується критерій повноти інформації. Причиною цього може бути відсутність системи внутрішнього контролю або зацікавленість власника чи директора невідобразити в обліку всі господарські операції.

Особливістю аудиту малого підприємства є також визначення методу вибірки об'єктів перевірки. Враховуючи незначний обсяг генеральної сукупності даних доцільно перевіряти 100 % елементів генеральної сукупності [1].

Отже в результаті вивчення нормативних документів та спеціальної літератури можна виділити, що важливими заходами є удосконалення організації і методики проведення аудиту діяльності малих підприємств з метою підвищення якості та ефективності перевірки. Всі вище наведені особливості потрібно враховувати при розробці методики аудиту малого підприємства.

Література:

1. Петрик О. А. *Організація та методика аудиту підприємницької діяльності* : навч. посібн. / за заг. ред. О. А. Петрик. – К. : КНЕУ, 2008. – 472 с.
2. Чернелевський Л. М. *Аудит: теорія і практика* : навч. посібн. / Л. М. Чернелевський, Беренда Н. І. – К. : Знання, 2008. – 560 с.
3. *Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг [Електронний ресурс]* - <http://www.apu.com.ua>.

Віхоть Т.А.,
студ. гр. МЕ-32,
Національний університет «Львівська політехніка».
Науковий керівник – Станасюк Н.С.,
к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

ВІДПОВІДНІСТЬ АУДИТУ В УКРАЇНІ ВИМОГАМ ЄС

Починаючи з 2005 року стратегічною метою України є вступ у Європейський Союз. Для досягнення цієї мети державі потрібно вийти на новий рівень розвитку, щоб відповідати вимогам союзу. Однією із таких вимог є 43 Директива Європейського Парламенту та Ради про обов'язковий аудит річної звітності та консолідованої звітності. На даний момент Директива нараховує 55 статей, частина яких відповідає Національним стандартам України у сфері аудиту[1].

Згідно з статтею 4 43 Директиви ЄС аудиторські послуги можуть надавати фірми лише з доброю репутацією[1]. Часто непрофесійні аудитори здійснюють помилки, фальсифікують результати в інтересах замовника та не володіють достатнім

рівнем знань для ефективної роботи. Відносно мала кількість високих спеціалістів у сфері аудиту не може забезпечити високу репутацію держави.

Стаття 6 43 Директиви ЄС визначає вимоги до освіти аудитора. Згідно з нею аудиторською діяльністю може займатись фізична особа, яка отримала вищу освіту та якісні знання у сфері бухгалтерського обліку та аудиту, права, інформаційних технологій, загальної економіки, статистики та математики[1]. В Україні аудиторською діяльністю можуть займатись фізичні особи з вищою економічною або юридичною освітою. Таке узагальнення є несприятливим для розвитку аудиту у нашій державі. Адже, юрист, який володіє лише базовими знаннями у сфері аудиту може отримати сертифікат на здійснення аудиторської діяльності. Чим більше недостатньо кваліфікованих осіб отримають такий сертифікат, тим гіршою буде репутація аудиторів у всій державі.

Згідно з статтею 21 43 Директиви ЄС діяльність усіх аудиторів та аудиторських фірм повинна відповідати принципам професійної етики[1]. Добросовісності та об'єктивності українських аудиторів перешкоджає високий рівень корупції у державі. За словами Віктора Суслєва, голови Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України: «Усі 40 страхових компаній, які нещодавно були виключені з реєстру через фінансові труднощі, мали позитивний аудиторський висновок» [2]. Важливою проблемою є також обачливість аудитора, оскільки часто аудитори помиляються і їх необачливість призводить до значних втрат замовника і до судового вирішення конфлікту з аудитором.

Отже, можна зробити висновок, що у більшості випадків аудиторська діяльність в Україні не відповідає вимогам ЄС, що ставить під загрозу досягнення стратегічної мети держави. З наявними негативними явищами у сфері аудиту потрібно активно боротись. Серед методів такої боротьби можна відзначити: зміну та вдосконалення існуючої нормативно-правової бази, підвищення рівня кваліфікації аудиторів, вдосконалення системи регулювання аудиторської діяльності, забезпечення незалежності аудитора шляхом подолання корупції у сфері аудиторської діяльності.

Література:

1. Директива 2006/43/ЄС Європейського Парламенту та Ради про обов'язковий аудит річної звітності та консолідованої звітності [Електронний ресурс]. - Режим доступу з: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_844.
2. Журнал «Дебет-Кредит» [Електронний ресурс]. - Режим доступу з: <http://www.dtk.com.ua/show/1cid04395.html>.

Ганул К.С., Косяк О.М.,
студ. гр. КО-93,
Кіровоградський інститут комерції.
Науковий керівник - Бондар Ю.А.,
к.е.н., доцент кафедри бухгалтерського обліку і аудиту

СУЧАСНИЙ СТАН І ПРОБЛЕМИ АУДИТУ В УКРАЇНІ

Аудиторська діяльність господарюючих суб'єктів постійно потребує змін та нововведень. Становлення аудит в Україні супроводжується виникненням деяких проблемних питань, що обумовлені впливом цілого ряду чинників і обставин. Саме висвітлення таких проблем становлення аудиту є актуальним питанням для розгляду.

Здебільшо теоретичні, методологічні проблеми розвитку фінансово-